

A lélek poétikus festője

Szajkó István Csonoplyán született, 1955-ben. Az újvidéki iparművészeti középiskola grafika szakának befejezése után a zágrábi Képzőművészeti Akadémia festészeti szakán Nikola Reisner tanítványaként 1978-ban szerez diplomát. A Vajdasági Képzőművészek Egyesületének 1981-ben lett a tagja. A szabadkai Képzőművészeti Találkozó szakmunkatársa (1980-1982), majd szabadfoglalkozású művész. Tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének (1992). Több mint félszáz egyéni kiállítása volt 1978-tól (Palics, Újvidék, Ivanjica, Grožnjan, Szabadka, Szeged, Belgrád, Velika Gorica, Opatija, Rijeka, Zenta, Amszterdam, Grenoble, Crikvenica, München, Budapest, Veszprém, Tokaj, Dachau, Wunsiedel, Novi Vinodolski, Várpalota, Eger, Badacsony, Ljubljana, Baja, Siófok). Több mint száz csoportos kiállításon vett részt itthon és külföldön.

Díjai: Az I. Ifjúsági Művésztelep II. díja (Ivanjica, 1978); a jugoszláv hadseregben szolgáló művészek II. díja (Belgrád, 1980); az Októberi Találkozó I. díja (Szabadka, 1981); Nagypáti Kukac Péter-díj (Topolya, 1983); Bodrogvári Ferenc-díj (Szabadka, 1985); Forum Képzőművészeti Díj (Újvidék, 1987).

Tanulmányúttjai: Velence, Párizs, Madrid, München, Kassel, Budapest.

A vajdasági sík vidékről a Bakony vadregényes hegyei, erdei közé egy előregedett kis faluba, Lókútra vonult el, a természet kellős közepébe. Ott alakította ki élet-, illetve alkotóterét, de mint egy vándormadár, nem hagyta el örökre szülőföldjét, hanem szükség szerint, hol ide, hol oda jár haza, de gyökerei ide, Szabadkához kötik.

Motívumai: délvidéki és bakonyi tájképek, aktok, Szabadka jeles épületei, háztetők, kerékpár, csónak, régi kapuk, fűzfák, lovak, madarak - nem véletlenül például épp a szajkó madár Szajkó István szimbóluma. Tudjuk, hogy véletlenek nincsenek, különösen egy művész számára, s az is bizonyos, hogy a név kötelez.

Mint Nikola Reisner tanítványa a figuratív ábrázolás elkötelezettje, ami megköveteli a szakma tökéletes elsajátítását, ismeretét. Ebben a megismerésben, tudásban, kifejezésmódban, a tökéletes „befejezetlenség” varázsa rejlik. Alkotásaiban a teljesen „hétköznapi” motívumok kifinomult rajzossága, az önszépség impresszív példája látható. Szajkó szerint

a motívum egyáltalán nem fontos a festészetben. „Motívum lehet bármi, ami körülvesz, voltaképpen nem is azt a motívumot festem; én a léghört festem, a lélek és a szenzibilitás valamilyen belső állapotát.”

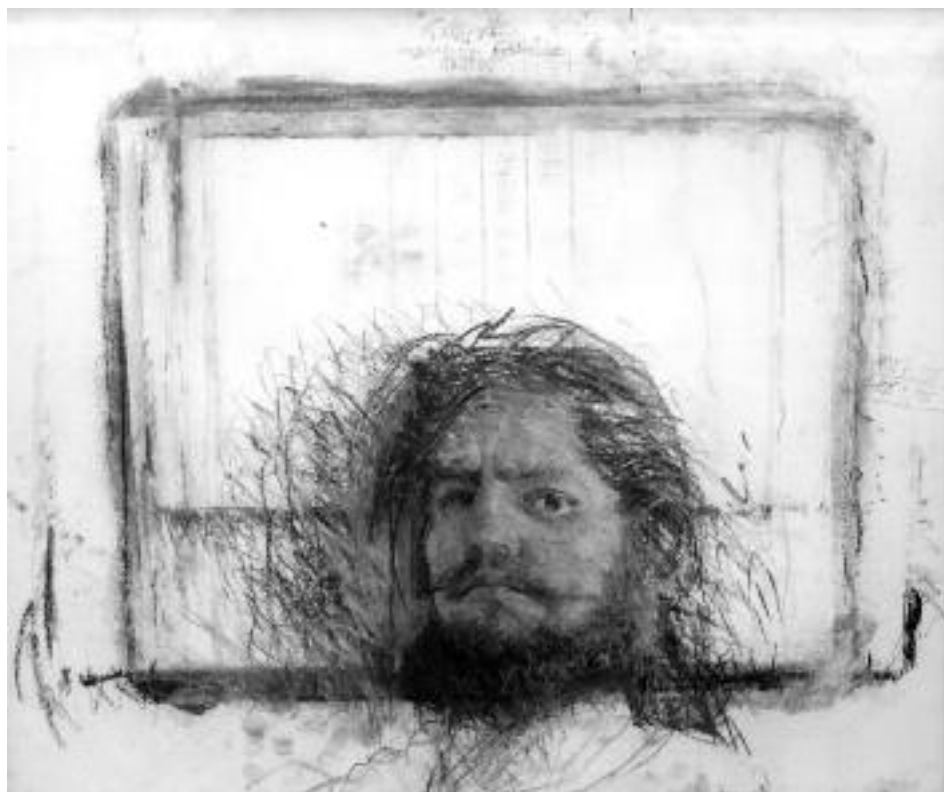
Képei a látott természet átszellemítése. A táj nála élménnyé alakul át, emlékképeket idéz, asszociációkat kelt. A természetet ábrázolja sajátos absztrakcióval. Többen is természetművészeknek nevezték. Festészetében is rendkívül fontos szerepe van a rajznak, például a portréábrázolásban. A rajz, a szín, a textúra, a patina összhangot, szakmai tökélyt sugároz, egyéni világlátással. A rajzosság, a kolorit költői alkalmazása, a „befejezetlenség” mesteri modellálása, színes felületeinek harmóniája, a megsejtett szépség, képzelet, a rejtelmesség autentikus atmoszférát varázsol. Szajkó képein a végtelen táj, az áttetsző ég és a különböző jelképei, ahogy előtűnnek vagy elvesznek a semmiben, voltaképpen az ő „kozmoszának” részei. Ebben a teljesen természetes, de kitalált világban szabadon „úszkálnak”, lebegnek a szimbólumok, mint egy megrendezett előadás kellékei.

Szajkó kitartóan egy „ős képet” fest, és minden, akár a legkisebb alkotása is, egy nagy egésznek a része, mozzanata egy végtelen térben.

Művészi körökben, ha művészt jellemzünk, úgy tartjuk, hogy először is ember, aztán művész. Szajkónál mindkettő egyenrangú: nagyszerű ember és kiváló művész, nem utolsósorban igazi jó barát. Büszkén mondhatom, hogy Szajkó széles baráti köröm egy igen kedves tagja. Végezetül az ő baráti körének egy író tagját idézem:

„A távollétből, az ürességből, a hiányból, az elhallgatásból kiépített ilyen típusú képi kifejezésmód zárókövét a néző személyes hozzájárulása képezi, tehát a művészi történet a vizuális szintről a pszichoszférába emelkedik. Minden idők nagy művészetének nagy célja ez az átlényegülés.” (Kopeczky Csaba)

S ugyanezt hangsúlyozza a művészettörténész is: „A térformációk felködlenek, hogy megmozdítsák a megdermedt teret, és médiumává válnak Szajkó nagy vállalkozásának, az átszellemítésnek. Mert művészetének titka ez az átszellemítés: látott és érzett élményeinek átszellemítése, magas szakmai tudással és poézissal.” (Németh Lajos)

E számunk szerzői:

Ágoston Mihály	nyelvész (Budapest)
Bata János	költő (Horgos)
Becsey Zsolt	Fidesz MPP, EU parlamenti képviselő (Budapest)
Bobory Zoltán	költő, népművelő (Székesfehérvár)
Botlik József	történész (Budapest)
Burány Nándor	író (Újvidék)
Csorba Béla	költő, közíró (Temesvár)
Domonkos László	újságíró, közíró (Budapest)
Dzsida Eszter	tanuló (Bátmonostor)
Fehér Lajos	jogász (Zentatornyos)
Fridrik Klára	egyetemista (Zombor)
Gallusz László	újságíró (Újvidék)
Gubás Jenő	orvos, publicista (Szabadka)
Gyurkovics Hunor	festőművész (Szabadka)
Hódi Sándor	pszichológus (Ada)
Hornik Miklós	író (Budapest)
Kerekes József	orvos, publicista (Szabadka)
Mák Ferenc	művelődéstörténész (Budapest, Óbecse)
Matuska Márton	újságíró, közíró (Újvidék)
Mirnicz Károly	szociológus, demográfus (Szabadka)
Msgr. Huzsvár László	ny. katolikus püspök (Nagybecskerek)
Oláh János	költő (Budapest)
Sarusi Mihály	író (Balatonalmádi)
Szajkó István	festőművész (Szabadka, Lókút)
Tari István	költő, közíró (Óbecse)
Tomán László	író, szerkesztő (Újvidék)

A délvidéki magyarság közéleti folyóirata

Alapító és kiadó: Aracs Társadalmi Szervezet, Szabadka

Elnök: dr. Gubás Jenő

Alapító főszerkesztő: Utasi Jenő

Alapító felelős szerkesztő: dr. Vajda Gábor

Fő- és felelős szerkesztő: Mák Ferenc

Olvasószerkesztő, lektor: Gubás Ágota

Fedőlapterv: Gyurkovics Hunor

Számítógépes tördelés: Göncöl Róbert

Nyomda: Grafoprodukt Kft. Szabadka

Igazgató: Özvegy Károly

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Andróczy Csaba, Bata János, Cirkl Zsuzsanna, Gábrityné Molnár Irén, Gubás Ágota, Gubás Jenő, Gyurkovics Hunor, Matuska Márton, Tari István, Utasi Jenő, Zsoldos Ferenc.
A megjelent írásokért szerzőik felelnek, és nem feltétlenül fejezik ki a szerkesztőség véleményét.

Egyes szám ára: 200 din,

évi előfizetés 800 dinár + postaköltség. Külföldi előfizetés a belföldinek a kétszerese.

A szerkesztőség címe: **24000 Subotica – Szabadka, Prvog ustanka 20.**

E-mail: aracs-ujzag@tippnet.rs makferenc@yahoo.com Tel/fax: 024/542-069.

Olvasható az interneten: www.aracs.org.yu

E számunk műmellékleteit **Szajkó István** munkáiból válogattuk

НАЛОГ ЗА УПЛАТУ			
уплатилац	шифра плаћања	валута	износ
<input type="text"/>	<input type="text" value="189"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="800.- din."/>
сврха уплате	рачун примаоца		
<input type="text" value="Чланарина за 2009"/>	<input type="text" value="310-152549-18"/>		
прималац	број модела	позив на број (одобрење)	
<input type="text" value="D.O. „ARACS” SUBOTICA"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="2009"/>	
печат и потпис уплатиоца		датум валуте	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	
место и датум пријема		датум валуте	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	

A Szerbiai Igazságügyi Minisztérium a 651-01-157/2001-08 szám alatt jegyezte be a folyóiratot.